

Ret til 50 stemmeberettigede Medlemmer. Jeg ser dert en Udvidelse af Lovforslaget, thi det vil være meget lettere og bekvemmere at samle et saadant Antal stemmeberettigede Medlemmer, og da der nu er tilføjet, at i mindre Kommuner med et Indbyggerantal af under 600 kan man lade sig nøie med et Antal af 25, saa ser jeg ikke, at det vil være til Skade for Nogen, men tror tværtimod, at det vil være til Gavn for Menigheden, og derfor anbefaler jeg, Vædringsforslagene baade under Nr. 1 og 2. Det Samme gjælder i Grunden Vædringsforslaget under Nr. 9. Jeg hørte nok, at den ærede Ordfører gjorde adskillige Indvendinger derimod, men de forekom mig dog at være af meget formel Natur. Han indvendte derimod, at det var urigtigt, at der stod „Kommunen“, istedetfor „Sognementigheden“, men jeg kan slet ikke indse, at dette har nogen Betydning i Praxis. Hvad der derimod har Betydning, det er, at de, der høre til andre Trosskændelser, faae Udgang til at blive begravede paa Kirkegaarden med Taler og Cere monier efter deres Opfattelse; det er en Liberalitet og en Tolerance, som jeg tror, at Folke kirken gjør vel ved at vise mod anderledes Tænkende, og jeg skal ikke negte, at jeg gjerne ser Forslaget under Nr. 9 vedtaget.

H. C. D. Müller: Det ærede Medlem, der nu satte sig, kom ved at omtale de tidligere Forslag ganske sikkert i temmelig stærk Vildberede med de tre Forslag, han omtalte. Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem kan gjøre det, thi det er vanskeligt at holde dem ude fra hverandre, naar en Sag saa ofte forhandles; men det er aldeles bestemt, at han forvekslede de Forslag, der vare fremlagte i den 14de, 15de og 16de Session, og hvad der var udtalt af Kultusministrene Monrad, Helzen og Engelstoft. Han lod det gaa ud over den ulykkelige Engelstoft, baade hvad Monrad og Helzen havde gjort, og medens Biskop Engelstoft sad ovre i Syn, fik han Skyld for Monrads Udtalelser; men det

forekommer mig, at Enhver skal have Sit. Det Forslag, han omtalte, er nemlig forelagt i den 14de Samling, i Januar 1863 (Th. Nielsen: Det var i 1864!). Det ærede Medlem er i en Vildfarelse; den Gang blev det omtalte Forslag slet ikke forelagt, det var et andet (Th. Nielsen: Nei!); jeg beder undskyldte, i Januar 1863 blev der fremlagt et Forslag af de to ærede Medlemmer, han nævnte, et Forslag, som stod i Forbindelse med den da nye udfomne kongelige Anordning af 2den Oktober 1862, og alle de Udtalelser, han tillagde Biskop Engelstoft, ere vist brugte af Monrad. Derimod var det først Nystaaersdag 1864, at Biskop Engelstoft blev Minister, og der fremkom under ham et Forslag i denne Retning som den nærværende Sag; men det Forslag, som Biskop Engelstoft nærmere udtalte sig om, fremkom slet ikke, som det ærede Medlem sagde, fra Medlemmer i Folkethinget, men fra det ærede Medlem for Præste Amts 4de Valgfreds (Frølund), som den Gang var Medlem af Landsthinget; det blev behandlet i Landsthinget, og Biskop Engelstoft kom ikke til at sige et Ord om det i Folkethinget, da det her blev vedtaget uden videre ved alle tre Behandlinger. Det vil altsaa ses, at det ærede Medlem her absolut har været i en Vildfarelse. Derved gif Biskop Engelstoft af; Loven blev paany indbragt igjen, men da var Helzen Kultusminister, og en Del af det, som det ærede Medlem tillagde Engelstoft, blev vist udtalt af Helzen. Ganste vist blev Loven indbragt i den angivne Skikkelse, men det, som det ærede Medlem nu anbefaler, forkastede Folkethinget, og for at faae Loven sat igjennem førte det den tilbage i den Skikkelse, som jeg har tilladt mig ved disse Vædringsforslag at foreslaa. Det ærede Medlem vil altsaa se, at han har forfunderet den 14de, 15de og 16de Samling og Kultusministrene Monrad, Engelstoft og Helzen, det er aldeles bestemt. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro) mente, at jeg ikke havde været nøieregnende,